

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமந்திரசிந்தனை

நவாக்கரிசக்கரம்.

திருவாவடுதுறை ஆதீணம்
கா — பங்குளி

1952.

—

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகமூர்த்திகள்

(இருபதாவது குருமூர்த்தம்)

முதலாவது ஆண்டு
நினைவு மலர்

திருவாவட்டுறை ஆதீனம்
கர — பங்குனி — திருவாதிரை

1952

—

சிவமுயம்

திருச்சிற்றும்பலம்

திருமந்திரசிந்தனை

நவாக்கரிசக்கரம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்து
 இருபத்தொன்றுவது குருமஹா சந்திதானம்
 ஸ்ரீ-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள்
 கட்டளையிட்டருளியபடி

அவ்வாதீனவித்துவான்
 த. ச. மீனாட்சிசந்தரம்பிளையால்
 பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

உரிமை பதிவு.

கர—பங்குனி—திருவாதிரைநாள்.

1952.

—
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

1. திருத்தொண்டத்தோகை :

“நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கு மடியேன் ”
ஶ்ரீ சுத்தரமூர்த்திதாயனுர்.

2. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி :

“ குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குல மேய்ப்போன்
குரம்பைபுக்கு
முடிமன்னு கூனற் பிறையாளன் றன்னை முழுத்தமிழின்
படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படி யேபர விட்டெனுச்சி
அடிமன்ன வைத்த பிரான்மூல ஞகின்ற வங்கணனே, ”
ஏந் நம்பியாண்டார்தம்பி

3. பெரியபூராணம் :

“ ஊனுடம்பிற் பிறவிவிடக் தீர்க்குலகத் தோரும்ய
ஞானமுத ஞன்குமலர் நற்றிருமந் தீரமாலை
பான்மைமுறை யோராண்டுக் கொன்றுகப் பரம்போருளாம்
ஏனவேயி றணிந்தாரை யோன்றவன்று னெனவேடுத்து.”

* * * *

“ முன்னியவப் போருண்மாலைத் தமிழ்மூவா யிரஞ்சாத்தி
மன்னியழு வாயிரத்தாண் டிப்புவிமேல் மகிழ்ச்திருந்து
சென்னிமதி யணிந்தார்தம் திருவருளால் திருக்கயிலை
தன்னிலைணக் தோருகாலும் பிரியாமைத் தாளடைந்தார்.”

ஶ்ரீ சேக்கியார்சுவாமிகள்.

திருப்புலர்

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமந்திரமிந்தனை.

“கண்ணுக்கு முக்குச் சேவிஞானக் கூட்டத்துட
பண்ணுக்கு கின்ற பழம் போருளோன் றுண்டு
அண்ணுக்கி னுள்ளே யகண்ட வெளிகாட்டிப்
புண்ணுக்கி நம்மைப் பிழைப்பித்த வாரே.”

பெரிய நாக்கு, அதற்குள்ளே கழுத்து — கண்டஸ்தா
னம்; அதிலே அண்ணுக்கு இருக்கின்றது. அதற்கு
அகாரம் என்று பெயர். அந்த அண்ணுக்குக்கு மேலே ஒரு
நாக்கு இருக்கின்றது. அதுதான் உகாரம் என்பது. அது
காரணம்; நந்திகேசவரர் என்னும் பெயராயிருக்கப்பட்ட
து சாப்பிடப்பட்ட சகல பதார் த்தங்களும். நந்திகேச
வரருக்கு உள்ளே அண்ணுக்கு என்று இருக்கப்பட்ட
இடத்திலே சுவாமி இருக்கப்பட்ட இடம். அண்ணுக்கு—
உண்ணுக்கு இரண்டும் தராசு முளையாய் இருக்கும்.
தலையும் கழுத்தும் அசையாமலே நிற்க வேண்டும். சுவாமி
இடது பாதம் அண்ணுக்குக்கு மேலே ஊன்றி, வலது பாதம்
புருவ நாசி துனியிலே நிற்கும். அந்த அண்ணுக்கு இருக்
கப்பட்ட இடத்திலே முனைன்மனி சத்தி இருக்கப்பட்ட
இடம்; அதுதான் சத்தம் பிறந்த இடம். அதுதான் சகல
மும் விளையப்பட்ட இடம்; அதுதான் முச்சங்கிளன் கூடப்
பட்ட இடம்; அதுதான் அகார உகாரம். இது நடுமத்தி,

தராச முனையாயிருக்கும். இவ்விரண்டின் நடுவில் மனோன்மனியும் சதாசிவமும் அவ்விடத்திலேயேவீற்றிருப்பார்கள். பரத்தினுடைய அடியாகிய இடது பாதம் தனிச்சல்வரன் வின்ற இடம். அறுகோண வீட்டில் குடியாயிருக்கும். அந்த இடத்துக்கு முக்கோணவாசல் என்றும் பெயராயிருக்கும்: முப்பாழ் என்றும் பெயர். அந்த இடத்தில் ம-என்கிற மனோன்மனி சத்தி இருக்கப்பட்ட இடம். அதற்குமேல் புருவநுனியிலே சிகாரம், தூக்கிய பாதம் வின்ற இடம். ருசி பதார்த்தம் அதே இடம். இன்ப துன்பம் இல்லாத இடம், தீட்டுத்துடக்கு அற்ற இடம். தூக்கிய பாதம் வீரகண்டாமணி, பாதசிலம்பு சத்தம் அவ்விடத்திலே சொலிக்கும். சிம்மாசன மண்டபம் அதுதான், அந்த நுனியிலே மனோ சேட்டூடகளை அடக்கி ஸப்த, ஸபரிச, ரூப, ரஸ, கந்தம் என்றுசொல்லப்பட்ட பஞ்சேந்திரியத்திலேயும் மனத்தைப் பிரிய வொட்டாமலும் மவுன அறி வையும் அன்பையும் பரமசிவத்தினிடத்திலே வைத்து ஏகதியானமாய், ஒரே அறிவாய் பத்மாசன பீடமாக இருந்துகொண்டு, தலையை யும் கழுத்தையும் அசையாமலும் இருந்துகொண்டு, மகா பஞ்சாங்கரத் தியானமாய் நாவு அசையாமலும் உமிழ் சீர் இறக்கப்பட்ட இடத்திலே சிம் என்று இருக்கவும். இது பேசாத மந்திரம் எனத் திருந்திதேவர் திருமூல தேவருக்கு அனுக்கிரகம் செய்தது, திருமூலர்வாக்கு:—

“ ஒன்று மகாரம் ஊர்க்கு மனோன்மனி
பன்னு சிகாரம் பருத்த சதாசிவம்
தன்று எரண்டையுந் தாக்கிற் பூரணம்
கண்ணுற் கண்டு களித்தன் பார்ந்திடே. ”

என்று அவர் இந்த உபதேச முறையில் சின்றபடியினுலே திருமந்திரத்திலே சொல்லியிருக்கிறது அறியவும்.

முன்சொன்ன விவரம்—பரத்தினுடைய அடி அறு கோண வீட்டில் மகாரம் ஸிற்கிற பாவனையாய் சிகார எழுத்தும் மகார எழுத்தும் இருக்கப்பட்ட இடத்திலே சிம் என்று பிடிக்கவும். தன் நுடைய கண்களைப் பெருவிழியாய் விழித்திருக்கிற பாவனையாய் இரண்டு கண் பார்வையையும் மூக்கினுடைய நுனியில் சிகார எழுத்தை நோக்கிப் பார்க்கும் பாவனையாய் மேலும் கீழும் பாராமல் தியானத்திலே சிமிட்டாமல், இரண்டு கண் பார்வையையும் சமூழுனையிலே பார்க்கவும். பார்க்கிறபோது இரண்டு கண் பார்வையையும் மூக்கு நுனியிலே பார்க்கவும். கண்டஸ்தானத்திலே உமிழ்நீர் விழுங்கப்பட்ட இடத்திலே சிம் என்று இருத்திக்கொண்டு இருக்கவேண்டும். இந்த குரு ஆக்கினையின்படி சின்று பார்க்கிறபோது அந்த மூலாதாரத்தைத் தொடங்கிப் பிராணவாயு உச்சி வழியாய்ப் புறப்பட்டு மூக்கினுடைய நுனியின் கீழே புறப்பட்டு சுவரசம் வெளியே போம். சிகார எழுத்தை விடாமல், இரண்டு கண்களையும் எங்கும் பாராமல் பார்க்கிறபோது மகா சொருபமாகப்பட்டது மூலாதாரத்திலே யிருக்கு நாதம் சொலிக்கிறபோது சகல வாத்தியமும் முழங்குகிறதுபோல சொலிக்கும்படி மகா விநோதங்களாய் தொனிக்கப்பட்ட நாதமே உன்னுடைய உயிராய் அந்த சப்தத்தை அறிந்து பார்க்கிறபோது அந்த சப்தமே பிரணவ சப்தமாய் ஓடும், என்றும் ஒசை கேட்கவேணும். அந்த ஒசை உன்னுடைய உயிர். அந்த உயிரான சப்தத்தை அறிந்து பார்த்தால் ஸிராமயமாய், ஸிரஞ்சனமாய், பரிசுரணமாய், ஸிராங்காரமாய், சின்மயமாய் எங்கேயோ கேட்கிறுப்பேரல்ப் பலபல சப்தமாய்க் கேட்கும்.

அப்போது அந்த ஒசையை உற்றுக்கேட்டால் ஓம் என்று சப்திக்கும். இந்த சப்தம் எல்லாம் அடங்கிப் பிரணவ சப்தம் ஒன்றே கேட்கும், அப்பவும் சின்மயம் என்றும், சிம் என்றும், தானே இறுத்திக்கொண்டும் மூக்கினுடைய நுனியிலே ஒங்கார ஒசை யொன்றே கேட்கவேண்டும். அந்த சப்தத்திலே மனச அறியவும், உருவத்தினிடத் திலே கேட்கவேண்டும், மற்றெரு வீணை காரியங்களின் பேரில் இருக்கப்போகாது. இந்தப்படி நாத ஒசை பிரணவ சப்தத்தின் வழியே உற்றுப் பார்க்கிறபோது அந்த ஒங்கார எழுத்து ஒன்றே செவியில் சொலிக்கும். அந்த ஒம் என்னும் பொருளே உன்றன் உடம்பில் வெளியாம். எப்படி வெளியாம் என்னில், மன்னுயிராகிய நாத ஒசை வெளியானதன்மேல் மன் என்னும் சிதாகாயம் தோன்றி யிருக்கும், அதிலே, காதலான மடவாளாகிய ஈஸ்வரி காணும்படிக்கு நடன விலாசத்தாலும் நடனம் செய்திடும். ஆனந்தம் நாவினுலே சொல்லப்படாது. ஆகையாலும், சிவ சொருபமாகி வித்தாகியபரஞ்சடர் ஒளியே பிரகாசமாகிவிடும். இந்த ஒசை எல்லாம் சோதியிலே அடங்கிப்போகும். சோதியே மேலாய், சகல சீவராசிகளுக்கும் ஆதார இடம் சோதியே தியங்கிப் பிரகாசிக்கும். அப்போது உன் உயிராகிய நாதாஒசை போய் அவனுக்கக் காணும். அவனே நீயும், நீயே அவனும். நீ என்றது ஒடிப்போய்விடும். அப்போது சிவரூபமே மேலாய் எங்கும் பரஞ்சோதியே தோற்றப்படும். மற்றெருன்றும் தோன்றுது. அந்தச்சோதியே சிவரூபம்; சிகாரமே சிவம்; மகாரமே நாதம்; உகாரமே நாதம், வகாரமே நாதம்; சுமுமுனையே நாதம் விந்து இரண்டே, சிகாரம் விந்து, மகாரம் நாதம். நாத ஒசையும் விந்து தரிசனமும் இவை இரண்டும் தனக்குள்ளே காணவேணும். தன் உயிராகிய நாத ஒசை கேட்டு அந்த நாத ஒசையிலே விந்து தரிசனமும்

ஆகவேணும். தன்னைத்தான் அறிந்து தானாகவேணும். இந்தப் பிரகாரம் சாயுச்சியமான இடம் உன் உயிராகிய நாதம் அந்தச் சிவத்திலே அடங்கிப் போக வேணும். அந்தச் சிவமே காரணமாகக் காணவேணும், அந்தச் சிவமே காரணமாகக் காணவேணும். இப்படிக் குக் கண்டறியவேணும். பத்மாசன பீடமாகியதிலே நின்று தலையும் கழுத்தும் அசையாமல் சின்மய முத்திரை பிடித்துக் கொண்டு நின்று பார்க்க வேணும். பார்க்கிற காலத்திலே நீ என்றும் உட்கார்ந்து பார்க்கிற இடம் தெரியாமல் போய்விடும். இருளோ அதிகமாகும். ஆனால், நாத ஒசை அதிகமாகக் கேட்கும். பின்னே ஒன்றும் தோன்றமாட்டாது. தினம் இராக்காலத்திலே — எல்லா ரும் தூங்குகிற காலத்திலே எழுந்திருந்து பார்க்கவேணும்: சப்தமில்லாத இடத்திலிருந்து பார்க்கவேணும். எப் போதும் சின்மயம் என்று இருக்கவேணும். அதிக நித் திரை ஆகாது. இதுகளெல்லாம் சிவபோகத்துக்குச் சரிப் படாது. இந்தப் பிரகாரமிருந்தால் சிவயோகந்தான்: விளையல்ல, மந்திரமல்ல, தந்திரமல்ல, வருத்தமல்ல, இன் னைதன்று சொல்லப்பட்டதல்ல, பேசுகிற பேச்சல்ல, நாவினுலே அசைக்கிறதுமல்ல, தீயானம் பண்ணுகிறது மல்ல. வேதமுடிந்தவிடத்தில் ஸிற்கிறது. குறைத் தவங்க வளெல்லாம் விருதாகாரியம். இப்படி சுவாமி ஆதிகாலத் திலே அகஸ்தியர், சனகசனான் நாலுபேருக்கும் வடவால விருட்ச ஸிழலிலே தட்சினாமூர்த்தமாயிருந்து கொண்டு சின்முத்திரை பிடித்து உபதேசம் செய்தருளியது. இதுவே பார்வதிக்கும் உபதேசித்தது, இதுவே நந்திகேசவரருக்கும் உபதேசித்தது. அவர் திருமூலதேவருக்கு உபதேசித்தார். குருந்தமரத்து ஸிழலிலே மாணிக்கவாசகருக்கு உபதேசித்தது இதுவே. இதையல்லாமல், ஆதியந்தமாய்ரிஷிகள் மூலமந்திரமூலமாய் இதையறிந்தார்கள். பூலோ

கத்தி லுள்ள மனிதர் ஆயிரத்தில் ஒன்று பதினையிரத்தில் ஒன்று இலட்சத்தில் ஒன்று கைவசப்பட்டிருப்பார்கள். அவர்கள்தானே வெளியே வரமாட்டார்கள்: இந்த நிலையிலிருந்து வெளியே வரமாட்டார்கள். இப்படி இருக்கப்பட்டது. தன்னித்தானே அறியவேணும்: நங்குதேவர் திருமூலருக்கு அனுக்கிரகம் செய்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமபம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

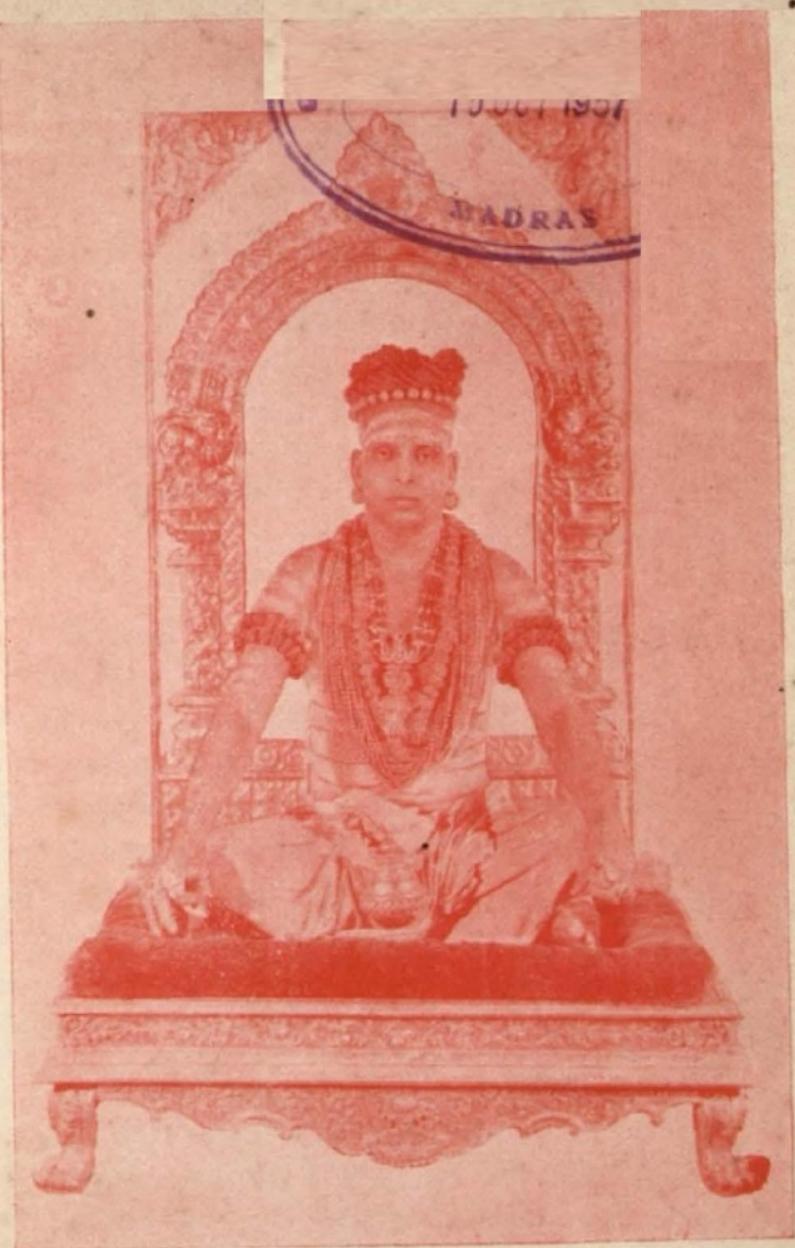
திருமந்திரம்

V

நவாக்ஷரிசக்ஷம்

V

திருமூலதேவ நாயகி

இருபத்தொன்றுவது குருமகாசந்திரானம்
ஸ்ரீ—ஸ்ரீ சுப்பிரமணியத்சக சுவாமீகள்

१
சிவமயம்
திருச்சீற்றம்பலம்

திருமந்திரம். ஙவாக்ஷரி சக்தியம்.

நவாக்கரி சக்கர நானுரை செய்யின்
நவாக்கரி ஒன்று நவாக்கரி யாக
நவாக்கரி எண்பத் தொருவகை யாக
நவாக்கரி யக்கிலீ சௌமுத லீதே.

1

சௌமுதல் அவ்வொடு ஹூளவுட ஞங்கிரீம்
கெளவு ஞாமயுளுங் கலந்திரீம் சிரீமென்
கருவ்வில் எழுங்கிலீ மந்திர பாதமாச்
செவ்வுள் எழுந்து சிவாய நமவெனே.

2

நவாக்கரி யாவது நான்றி வித்தை
நவாக்கரி யுள்ளெழும் நன்மைகள் எல்லாம்
நவாக்கரி மந்திர நாவுளே ஒத
நவாக்கரி சத்தி நலந்தருந் தானே.

3

நலந்தரு ஞானமுங் கல்வியும் எல்லாம்
உரந்தரு வல்வினை யும்மைவிட் டோடும்
கிரந்தரு தீவினை செய்வ தகற்றி
வரந்தரு சோதியும் வாய்த்திடுங் கானே.

4

கண்டித்துஞ் சக்கரம் வெள்ளிபெரன் செம்பிடை
வொண்டிடும் உன்னே குறித்த விலைகளை
வென்றிடு மண்டலம் வெற்றி தருவிக்கும்
நின்றிடுஞ் சக்கரம் நினைக்கு மனவே.

5

நினைத்திடு மச்சிரீ மக்கிலீ மீறு
நினைத்திடுஞ் சக்கர மாதியு மீறு
நினைத்திடு நெல்லோடு புல்லினை யுன்னே
நினைத்திடும் அருச்சனை நேர்தரு வானே.

6

நேர்தரு மத்திரு நாயகி யானவள்
யாதொரு வண்ணம் அறிந்திடும் பொற்புவை
கார்தரு வண்ணங்கு கருதின கைவரும்
நார்தரு வண்ணம் நடத்திடு நீயே.

7

நடந்திடும் பாரினில் நன்மைகள் எல்லாம்
கடந்திடுங் காலனும் எண்ணிய நாஞும்
படந்திடு நாமமும் பாய்க்கிர் போல
அடைந்திடு வண்ணம் அடைந்திடு நீயே.

8

அடைந்திடும் பொன்வெள்ளி கல்லுடன் எல்லாம்
அடைந்திடு மாதி யருஞுங் திருவும்
அடைந்திடும் அண்டத் தமரர்கள் வாழ்வும்
அடைந்திடும் வண்ணம் அறிந்திடு நீயே.

9

அறிந்திடு வார்கள் அமர்க ளாகத்
தெரிந்திடு வானேர் தேவர்கள் தேவன்
பரிந்திடும் வானவன் பாய்புனல் சூடி
முரிந்திடு வானை முயன்றிடு நீரே.

10

நீர்பணி சக்கரம் னேர் தரு வண்ணங்கள்
பாரணி யும் ஹிரீ முன்பூந் மீருங்
தூரணி யும்புகழ்த் தையல்கல் லாள் தனைக்
காரணி யும்பொழிற் கண்டுகொ ஸீரே.

11

கண்டுகொள் ஞுந்தனி நாயகி தன்னையும்
மொண்டுகொ ஞும்முக வசியம் தாயிடும்
பண்டுகொ ஞும்பர மாய பரஞ்சடர்
ஷின்றுகொ ஞும்நிலை பேறுடை யாளையே.

12

பேறுடை யாள்தன் பெருமையை எண்ணிடில்
நாடுடை யார்களும் நம்வச மாகுவர்
மாறுடை யார்களும் வாழ்வது தானிலை
கூறுடை யாளையுங் கூறுமின் நீரே.

13

கூறுமின் எட்டுத் திசைக்குந் தலைவியை
யாறுமின் அண்டத் தமர்கள் வாழ்வென
மாறுமின் வையம் வரும்வழி தன்னையுங்
தேறுமின் நாயகி சேவடி சேர்க்கேத்.

14

சேவடி சேரச் செறிய இருந்தவர்
நாவடி யுள்ளே நவின்றுநின் ரேத்துவர்
பூவடி யிட்டுப் பொலிய இருந்தவர்
மாவடி காணும் வகையறி வாரே.

15

ஐம்முத லாக வளர்க்கிதழு சக்கர
கைம்முத லாக அமர்ந்தீ மீருகும்
அம்முத லாகி யவர்க்குடை யாடனை
கைம்முத லாக வழுத்திடு ஸீயே.

16

வழுத்திடு நாவுக் கரசிவன் தன்னைப்
பகுத்திடும் வேதமெய் யாகம மெல்லாங்
தொகுத்தொரு நாவிடைச் சொல்லவல் லாளை
முகத்துஞும் முன்னெழுக் கண்டுகொள்ளேர்.

17

கண்டிச் சக்கரம் நாவில் எழுதிடும்
கொண்டிம் மந்திரங் கூத்தன் குறியதா
மன்றினுள் வித்தையு மானுடர் கையதாய்
வென்றிடும் வையக மெல்லியல் மேவியே.

18

மெல்லிய லாகிய மெய்ப்பொரு ஓள் தனைச்
சொல்லிய லாலே தொடர்ந்தங் கிருந்திடும்
பல்லியல் பாகப் பரங்தெழு நாட்பல
நல்லியல் பாலே நடந்திடுங் தானே.

19

நடந்திடு நாவினுள் நன்மைகள் எல்லாங்
தொடர்ந்திடுஞ் சொல்லொடு சொற்பொருள் தானும்
கடந்திடுங் கல்விக் கரசிவ ஓாகப்
படர்ந்திடும் பாரிற் பகையில்லை தானே.

20

பகையில்லை கெளமுத ஸைது வீரு
நகையில்லை சக்கர நல்லறி வார்க்கு
மிகையில்லை சொல்லிய பல்லுரு வெல்லாம்
வகையில்லை யாக வணங்கிடுங் தானே.

21

வணங்கிடுங் தத்துவ நாயகி தன்னை
நலங்கிடு நல்லுயி ரானவை யெல்லாங்
கலங்கிடுங் காம வெகுளி மயக்கங்
தொடங்கிடுஞ் சொல்லிய சூழ்வினை தானே.

22

தானே கழறித் தணியவும் வல்லனுய்த்
தானே சினைத் தவை சொல்லவும் வல்லனுய்த்
தானே தளீநடங் கண்டவள் தன்னையுந்
தானே வணங்கித் தலைவனு மாமே.

23

ஆமே யனைத்துயி ராகிய அம்மையுந்
தாமே சகலமும் ஈன்ற அத் தைபலும்
ஆமே யவளாடி போற்றி வணங்கிடிற்
போமே வினைக்ஞும் புண்ணைய ஞகுமே.

24

புண்ணைய ஞகிப் பொருங்கி உலகெங்கும்
கண்ணைய ஞகிக் கவந்தங் கிருந்திடுங்
தண்ணைய ஞகித் தரணி முழுதுக்கும்
அண்ணைய ஞக அமர்ந்திருங் தானே.

25

தான் து கிரீங் கெளாவது ஈரும்
நான் து சக்கர நன்றறி வார்க்கெலாம்
கான் து கண்ணி கலந்த பராசத்தி
கேளாது வையங் கிளாராளி யான்டே.

26

ஒளிக்கும் பராசத்தி உள்ளே அமரிற்
களிக்கும் இச் சிந்தையிற் காரணங் காட்டித்
தெளிக்கும் மழையுடன் செல்வமுன் டாக்கும்
அளிக்கும் இவளை அறிந்துகொள் வார்க்கே.

27

அறிந்திடுஞ் சக்கரம் அருச்சளை யோடே
எறிந்திடும் வையத் திடரவை காவன்
மறிந்திடு மன்னனும் வந்தனை செய்யும்
பொறிந்திடுஞ் சிந்தை புகையில்லை தானே.

28

புகையில்லை சொல்லிய பொன்னெளி யுண்டாங்
குகையில்லை கொல்வ திலாமையி னுலே
வகையில்லை வரம்கின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லாஞ்
சிகையில்லை சக்கரஞ் சேர்ந்தவர் தாமே.

29

சேர்ந்தவர் என்றுங் திசையொளி யானவர்
காய்ந்தெழு மேல்விளை காணகி லாதவர்
பாய்ந்தெழும் உள்ளொளி பாரிற் பரந்தது
மாய்ந்தது காரிருள் மாரூளி தானே.

30

ஓளியது தெஹளமுன் கிரீமது சருங்
களியது சக்கரங் கண்டறி வார்க்குத்
தெளிவது ஞானமுஞ் சின்னதயுங் தேறப்
பணிவது பஞ்சாக் கரமது வாமே.

31

ஆமே சதாசிவ நாயகி யானவள்
ஆமே அதோமுகத் துள்ளமிழ் வானவள்
ஆமே சுவையொளி யூத்ரேச கண்டவள்
ஆமே யனைத்துயிர் தன்னுஞ மாமே.

32

தன்னுஞ மாகித் தரணி முழுதுங்கொன்
பெடன்னுஞ மாகி இடம்பெற ஸின்றவள்
மண்னுஞும் ஸீரனல் காலுஞும் வானுஞங்
கண்னுஞும் மெய்யுஞங் காண ஒு மாமே.

33

காண ஒு மாகுங் கலந்துயிர் செப்வன
காண ஒு மாகுங் கருத்து ஸிருந்திடிற்
காண ஒு மாகுங் கலந்து வழிசெயக்
காண ஒு மாகுங் கருத்துற ஸில்லே.

34

நின்றிடும் ஏழு புவனமும் ஒன்றுகக்
கண்டிடும் உள்ளங் கலந்தெங்குஞ் தாஞகக்
கொண்டிடும் வையங் குணம்பல தன்னையும்
வீண்டிடும் வல்வினை மெய்ப்பொரு ஓருக்கே.

35

மெய்ப்பொரு ஸெளமுதல் ஹெளவது சருக்
கைப்பொரு ஓரகக் கலந்தெழு சக்கரங்
தற்பொரு ஓரகச் சமைந்தமு தேஸ்வரி
நற்பொரு ஓரக நடுவிருந் தாளே.

36

தாளதி னுள்ளே சமைந்தமு தேஸ்வரி
காலது கொண்டு கலந்துற வீசிடில்
நாள துநாஞும் புதுமைகள் கண்டபின்
கேள து காயமுங் கேடில்லை கானுமே.

37

கேடில்லை கானுங்கிளரோளி கண்டபின்
நாடில்லை கானும் நாண்முத லற் றபின்
மாடில்லை கானும் வரும்வழி கண்டபின்
காடில்லை கானுங்கருத்துற் றிடத்துக்கே.

38

உற்றிட மெல்லாம் உலப்பில்பா மாக்கிக்
கற்றிட மெல்லாங் கடுவெளி யானது
மற்றிட மில்லை வழியில்லை தாளில்லை
சற்றிட மில்லை சலிப்பற நின்றிடே.

39

நின்றிடும் ஏழ்கடல் ஏழ்புவி எல்லாம்
நின்றிடும் உள்ளாம் நினைத்தலை தாளெஞக்கும்
நன்றிடுஞ் சத்தி நிலைபெறக் கண்டட-
நின்றிடும் மேலை விளக்கொளி தானே.

40

வினக்கொளி வேளமுத லெளவது சரு
 வினக்கொளிச் சக்கரம் மெய்ப்பொரு ளாகும்
 வினக்கொளி யாகிய மின்கொடி யானை
 வினக்கொளி யாகி வினங்கிடு நீயே.

41

வினங்கிடு மேல்வரு மெய்ப்பொருள் சொல்லின்
 வினங்கிடு மெல்லிய லானது வாகும்
 வினங்கிடு மெய்க்கின்ற ஞானப் பொருளை
 வினங்கிடு வார்கள் வினங்கினர் தானே.

42

தானே வெளியென எங்கும் நிறைந்தவள்
 தானே பரம வெளியது வானவள்
 தானே சகலமு மாகி அழித்தவள்
 தானே யனைத்துள அண்ட சகலமே.

43

அண்டத்தி னுள்ளே அளப்பரி தானவன்
 பிண்டத்தி னுள்ளே பெருவெளி கண்டவள்
 குண்டத்தி னுள்ளே குணம்பல காணி ஹுங்
 கண்டத்தில் நின்ற கலப்பறி யார்களே.

44

கலப்பறி யார்கடல் குழுல கெல்லாம்
 உலப்பறி யாருட லோடுயிர் தன்னைச்
 சிலப்பறி யார்சில தேவரை நாடித்
 தலைப்பறி யாகச் சமைந்தவர் தானே.

45

தானே எழுந்தஅச் சக்கரஞ் சொல்லிடின்
 மானே மதிவரை பத்திட்டு வைத்தபின்
 தேனே யிரேகை திகைப்பற ஒன்பதில்
 தானே கலந்த வறையெண்பத் தொன்றுமே.

46

ஒன்றிய சக்கரம் ஒதிடும் வேளையில்
வென்றிகொள் மேனி மதிவட்டம் பொன்மையாக
கன்றிய ரேகை கலங்திடுஞ் செம்மையில்
என்றிய லம்மை எழுத்தவை பச்னசயே.

47

ஏய்ந்த மரவுரி தன்னில் எழுதிய
வாய்ந்தஇப் பெண்ணைண்பத் தொன்றில் நிரைத்தபின்
காய்ந்தலி நெய்யுட் கலந்துடன் ஒமழும்
ஆய்ந்தலத் தாழுயிராகுதி பண்ணுமே.

48

பண்ணிய பொன்னைப் பரப்பற நீபிடி
எண்ணிய நாட்களில் இன்பமும் ஏய்திடும்
நண்ணிய நாமழும் நான்முகன் ஒத்தபின்
துண்ணை நேயகற் சேர்க்கனு மாகுமே.

49

அகின்ற சந்தனங் குங்குமங்கத்தூரி
போகின்ற சாந்து சவாது புழுகுநெய்
அகின்ற கற்ஷூர மாகோ சனநீருஞ்
சேர்கின்ற ஒன்பதுஞ் சேராசீ வைத்திடே.

50

வைத்திடும் பொன்னுடன் மாதவ நோக்கிடிற்
கைச்சிறு கொங்கை கலங்தெழு கன்னியைத்
தச்சிது வாகச் சமைந்தஇம் மந்திரம்
அர்ச்சனை யாயிரம் ஆயிரஞ் சிந்தியே.

51

சிந்தையி னுள்ளே திகழ்தரு சோதியா
எக்கை கரங்கள் இருமுன்றும் உள்ளது
பக்தமா சூலம் படைபாசம் வீல்லம்பு
முந்த கிலீமெழு முன்னிருங் தாளே.

52

இருந்தனர் சத்திகள் அறுபத்து நால்வர்
 இருந்தனர் கண்ணிகள் எண்வகை எண்மர்
 இருந்தனர் சூழ எதிர்சக் கரத்தே
 இருந்த கரமிரு வில்லம்பு கொண்டே.

53

கொண்ட கனகங் குழமூடி யாடையாய்க்
 கண்ட இம் முத்தங் கனல்திரு மேனியாய்ப்
 பண்டமர் சோதி படரித மானவள்
 உண்டங் கொருத்தி உணை ரவல் லாருக்கே.

54

உணர்ந்திருந் துள்ளே ஒருத்தியை நோக்கித்
 தலங்திருந் தெங்குங் கருணை பொறியும்
 மணங்தெழும் ஒசை யொலியது கா ஞாந்
 தணங்தெழு சக்கரங் தான்தரு வாளே.

55

தருவழி யாகிய தத்துவ ஞானங்
 குருவழி யாகுங் குணங்களுள் சின்று
 கருவழி யாகுங் கணக்கை யறுத்துப்
 பெருவழி யாக்கும் பேரோளி தானே.

56

பேரோளி யாய பெரிய பெருஞ்சுடர்
 சிரோளி யாகித் திகழ்தரு நாயகி
 காரோளி யாகிய கண்ணிகை பொன்னிறம்
 பாரோளி யாகிப் பரந்துளின் ரூளே.

57

பரந்த கரம் இரு பங்கயம் ஏந்திக்
 குவிந்த கரமிரு கொய்தளிர்ப் பாணி
 பரிந்தருள் கொங்கைகண் முத்தார் பவளம்
 இருந்தங்கல் லாடை மணிபொதிங் தன்றே.

58

மணிமுடி பாதன் சிலம்பணி மங்கை
அணிபவ ளன்றி யருளில்லை யாதுங்
தணிபவர் நெஞ்சினுள் தன்னரு ளாகிப்
பணிபவர்க் கன்றே பரகதி யாமே.

59

பரந்திருங் துள்ளே அறுபது சத்தி
கரந்தன கன்னிகள் அப்படி சூழ
மலர்ந்திரு கையின் மலரவை ஏந்திச்
சிறந்தவர் ஏத்துஞ் சிறீம்தன மாமே.

60

தனமது வாகிய தையலீல நோக்கி
மனமது வோடி மரிக்கலோ ராண்டிற்
கனமினுவ யற்றுக் கருதிய நெஞ்சங்
தினகர ஞரிடஞ் செய்திய தாமே.

61

ஆகின்ற மூலத் தெழுந்த முழுமலர்
போகின்ற பேரொளி யாய மலர்த்தாய்
போகின்ற பூரண மாக ஸ்ரைந்தபின்
சேர்கின்ற செந்தழல் மண்டல மானுதே.

62

ஆகின்ற மண்டலத் துள்ளே அமர்ந்தவன்
ஆகின்ற ஜம்பத் தறுவகை யானவள்
ஆகின்ற ஜம்பத் தறுசக்கி ஞேர்தரு
ஆகின்ற ஜம்பத் தறுவகை சூழவே.

63

சூழ்ந்தெழு சோதி சுடர்முடி பாதமாய்
ஆங்கணி முத்தம் அழகிய மேனியுங்
தாங்கிய கையவை தர்கிளி ஞானமாய்
ஏந்து கரங்கள் எடுத்தமா பாசமே.

64

பாசம தாகிய வேரை யறுத்திட்டு
நேசம தாக நினைத்திரு மும்முனே
நாசம தெல்லாம் நடந்திடும் ஜயாண்டிற்
காசினி மேலமர் கண் ஞுத லாகுமே.

65

கண் ஞுடை நாயகி தன்னரு ளாம்வழி
பண் ஞுறு நாதம் பகையற நின்றிடில்
விண்ணமர் சோதி விளங்க ஹிரீங்கார
மண் ஞுடை நாயகி மண்டல மாகுமே.

66

மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு தீபத்தைக்
கண்டகத் துள்ளே கருதி யிருந்திடும்
விண்டகத் துள்ளே விளங்கி வருதலால்
தண்டகத் துள்ளவை தாங்க லு மாமே.

67

தாங்கிய நாபித் தடமலர் மண்டலத்
தோங்கி ஏழுங்கலைக் குள்ளுணர் வானவள்
ஏங்க வரும்பிறப் பெண்ணி யறுத்திட
வாங்கிய நாதம் வலியுட ஞுகுமே.

68

நாவுக்கு நாயகி நன்மணி பூணுரம்
பூவுக்கு நாயகி பொன்முடி யாடையாம்
பாவுக்கு நாயகி பாலொத்த வண்ண த்தாள்
ஆவுக்கு நாயகி அங்கமர்ந்தாளே.

69

அன்றிரு கையில் அளந்த பொருள்முறை
இன்றிரு கையில் எடுத்தவெண் குண்டிகை
மன்றது காணும் வழியது வாகவே
கண்டங் கிருந்தவர் காரணி காணுமே.

70

காரணி சத்திகள் ஜம்பத் திரண் பெடனக்
காரணி கண்ணிகள் ஜம்பத் திருவராய்க்
காரணி சக்கரத் துள் ஓள கரங்வெந்துங்
காரணி தன்னரு லாகிசின் ரூளே.

71

ஙின்றஇச் சத்தி நிலைபெற சின்றிடிற்
கண்ட இவ் வன்னி கலந்திடும் ஒராண்டிற்
கொண்ட விரதீர் குன்றுமல் நின்றிடின்
மன்றினி லாடு மணியது காணுமே.

72

கண்டஇச் சத்தி இருதய பங்கயங்
கொண்டஇச் சத்துவ நாயகி யானவள்
பண்ணடியவ் வாயுப் பகையை யறுத்திட
இன்றென் மன த்துள் இனிதிருங் தாளே.

73

இருந்தவிச் சத்தி இருநாலு கையிற்
பரந்த இப் பூங்கிளி பாச மழுவாள்
கரங்திடு கேடகம் வில்லம்பு கொண்டே
குரந்தங் கிருந்தவள் கூத்துகங் தாளே.

74

உகந்தனள் பொன்முடி முத்தார மாகப்
பரந்த பவளமும் பட்டாடை சாத்தி
மலர்ந்தெழு கொங்கை மணிக்கச் சணிந்து
தழைந்தங் கிருந்தவள் தான்பச்சை யாமே.

75

பச்சை இவளுக்குப் பாங்கிமார் ஆறெட்டு
கொச்சையார் எண்மர்கள் கூடி வருதலாற்
கச்சணி கொங்கைகள் கையிரு காப்பதாய்
எச்ச விடைச்சி இனிதிருங் தாளே.

76

தாளதி மூன்னே தாங்கிய சோதியைக்
காலது வாகக் கலந்துகொள் என்று
மாலது வாக வழிபாடு செய்து
பாலது போலப் பரந்தெழு விண்ணிலே.

77

விண்ணமர் நாடி இருதய மாங்கிடைக்
கண்ணமர் கூபங் கலந்து வருதலாற்
பண்ணமர்ந் தாதித்த மண்டல மானது
தண்ணமர் கூபங் தழைத்தது கானுமே.

78

கூபத்துச் சத்தி குளிர் முகம் பத்துள
தாபத்துச் சத்தி தயங்கி வருதலால்
ஆபத்துக் கைகள் அடைந்தன நாலீங்து
பாசம் அறுக்கப் பரந்தன குலமே.

79

குலக்தண் டொள்வாள் சுடர்பறை ஞானமாய்
வேலம்பு தமருக மாகிளி விற்கொண்டு
காலம்பூப் பாசம் மழுகத்தி கைக்கொண்டு
கோலஞ்சேர் சங்கு குவிந்தகை எண்ணதே.

80

எண்ணமர் சத்திகள் நாற்பத்து நாலூடன்
எண்ணமர் சத்திகள் நாற்பத்து நால்வராம்
எண்ணிய பூவித மூன்னே யிருந்தவள்
எண்ணிய எண்ணங் கடந்துஷின் ரூளே.

81

கடந்தவள் பொன்முடி மாணிக்கத் தோடு
தொடர்ந்தணி முத்துப் பவளங்கச் சாகப்
படர்ந்தல்குற் பட்டாடை பாதச் சிலம்பு
மடந்தை சிறியவள் வந்துஷின் ரூளே.

82

ஈன்றுஇச் சத்தி நிரந்தர மாகவே
கண்டிடு மேரு வணிமாதி தானுகப்
பண்டைய வானின் பகட்டையறுத்திட
ஒன்றிய தீபம் உணர்ந்தார்க் குண்டாமே.

83

உண்டோர் அதோமுகம் உத்தம மானது
கண்ட இச் சத்தி சதாசிவ நாயகி
கொண்ட முகமைந்து கூறுங் கரங்களும்
ஒன்றிரண் டாகவே மூன்றுநா லானதே.

84

நன்மணி சூலங் கபாலங் கிளியுடன்
பன்மணி நாகம் மழுகத்தி பந்தாகுங்
கன்மணித் தாமஸாக் கையில் தமருகம்
பொன்மணி பூணுரம் பூசனை யானதே.

85

பூசனைச் சத்திகள் எண்ணைவர் குழலேவ
நேசவள் கண்ணிகள் நாற்பத்து நேரதாய்க்
காசினிச் சக்கரத் துள்ளே கலந்தவள்
மாசடையாமல் மகிழ்ந்திருங் தானே.

86

தாரத்தி னுள்ளே தயங்கிய சோதியைப்
பாரத்தி னுள்ளே பரந்துள் எழுந்திட
வேரது வொன்றினின் ரெண்ணு மனேநுமயங்
காரது போலக் கலந்தெழு மண்ணிலே.

87

மண்ணில் எழுந்த அகார உகாரங்கள்
வீண்ணில் எழுந்து சிவாய சமவென்று
கண்ணில் எழுந்தது காண்பாரி தன்றுகொல்
கண்ணில் எழுந்தது காட்சி தரளன்றே.

88

என்றங் கிருந்த அமுத கலையிடைச்
சென்றங் கிருந்த அமுத பயோதரி
கண்டங் கரமிரு வெள்ளிப்பான் மண்ணைடை
கொண்டங் கிருந்தது வண்ணம் அமுதே.

89

அமுதம் தாக அழகிய மேணி
படிகம் தாகப் பரங்தெழு முள்ளே
குமுதம் தாகக் குளிர்ந்தெழு முத்துக்
கெழுதம் தாகிய கேடிலி தானே.

90

கேடிலி சத்திகள் முப்பத் தறுவரும்
நாடிலி கண்ணிகள் நாலொன் பதின்மரும்
ஷவிலி ஷவிதழ் உள்ளே யிருந்திவர்
நாளிலி தன்னை நனுகினின் ரூர்க்கே.

91

நின்றது புஞ்சி நிறைந்திடும் வன்னியுங்
கண்டது சோதி கருத்துள் இருத்திடக்
கொண்டது வோராண்டு கூடி வருகைக்கு
விண்டவேள காரம் விளங்கின அன்றே.

92

விளங்கிடு வானிடை நின்றவை யெல்லாம்
வணங்கிடு மண்டலம் மன்னுயிரி ராக
நலங்கிளர் நன்மைகள் நாரண ஞாத்துச்
களங்கிடை நின்றவை சொல்லலு மாமே.

93

ஆமே அதோமுக மேலே அமுதமாய்த்
தாமே யுகாரங் தழைத்தெழுஞ் சோமனுங்
காமேல் வருகின்ற கற்பக மானது
புமேல் வருகின்ற பொற்கொடி யானதே.

94

பொற்கொடி யானுடைப் பூச்சின செய்திட
அக்களி யாகிய ஆங்காரம் போயிடும்
மற்கட மாகிய மண்டலங் தன்னுளே
பிற்கொடி யாகிய பேதையைக் காணுமே.

95

பேதை யவனுக்குப் பெண்மை அழகாகும்
தாதை யிவருக்குத் தானுவு மாய்நிற்கும்
மாதை யவனுக்கு மண்ணுங் திலகமாய்க்
கோதையர் சூழக் குவிந்திடங் காணுமே.

96

குவிந்தனர் சுத்திகள் முப்பத் திருவர்
கடங்தனர் கண்ணிகள் நாலெண்மர் சூழப்
பரந்தித மூகிய பங்கயத் துள்ளே
இருந்தனள் காணும் இடம்பல கொண்டே.

97

கொண்டங் கிருந்தனர் சூத்தன் ஒளியினைக்
கண்டீங் கிருந்தனர் காரணத் துள்ளது
பண்டை மறைகள் பரந்தெங்குங் தேடுமால்
இன்றென் மனத்துளே இல்லடைங் தானுமே.

98

இல்லடைங் தானுக்கும் இல்லாத தொன்றில்லை
இல்லடைங் தானுக் கிரப்பது தானில்லை
இல்லடைங் தானுக் கிமயயவர் தாமொவ்வார்
இல்லடைங் தானுக்கு இல்லாதில் லாளியே.

99

ஆனை மயக்கும் அறுபத்து நாற்றறி
ஆனை யிருக்கும் அறுபத்து நாலொளி
ஆனை யிருக்கும் அறுபத்து நாலறை
ஆனையுங் கோடும் அறுபத்து நாலிலே.

100

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலாங் தந்திரம் நவாக்கரிசக்கரம் முற்றிற்று.

உ

வாழ்த்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“ வாழ்கவே வாழ்கவென் னந்தி திருவடி.

வாழ்கவே வாழ்க மலமறுத் தாண்பதம்

வாழ்கவே வாழ்கமய்ஞ் ஞானத் தவண்ணுள்

வாழ்கவே வாழ்க மலமிலான் பாதமே.”

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுலநாயனுர்.

பி. வெங்கடேந்தர் பிரஸ், கும்பகோணம்,